MIELIPIDE

Kun rajaselkkaukset tulevaisuudessa lisääntyvät, suurin ongelmasi ei ole netin pätkiminen. **EMÄNTÄ MARI KEROLA, KANNUS**

LUKIJALTA

Suomi tahtoi ja tahtoo edelleen elää

Ihmistä ja Suomea on aina kiehtonut itsenäisyys, siis oikeus päättää omista asioistaan. Toinen, huonoin vaihtoehto on orjan asema.

Orjuuttamisen tehokkain ja rumin tapa on pitää kansa ilman ravintoa, nälässä. Suomi hipoi tätä tilaa vielä runsaat sata vuotta sitten joutuessaan räikeän suurvaltapolitiikan, alistamisen pyörteisiin lähes tyhjällä vatsalla.

Vastuuntuntoiset johtajamme avasivat silmänsä havaitsemaan Suomen mahtavat luonnonvarat asukkaidensa elää ja asua itsenäisenä isiensä maassa.

Koko Suomi, sen asukkaat ja hehtaarit valjastettiin täydentämään yleistä hyvinvointia.

Suomi näytti laajasti tunnustetun ihmeen koko maailmalle, että se tahtoi elää.

Uusiutuvat luonnonvaramme ja niiden hyödyntäjät eivät ole minnekään hävinneet. Maamme poikkeuksellisen karut olosuhteet vaativat alkutuottajalta korkeaa ammattitaitoa ja pitkää jousta. Äkkinäiseltä EU-viljelijältä tämä ei onnistuisi.

Niinpä saksalainen haluaisikin lopettaa sokerijuurikkaan viljelyn Suomesta, ”pikkusormena” yhteensä yli 200 000 työpaikallemme. Huonosti kannattavana, törkeästi Rooman peruskirjan vastaisesti. Omaksi hyväkseen. Myydäkseen kasvavat sokerivuorensa meille suomalaisille.

”EU ei toimenpiteillään saa lopettaa mitään tuotannonalaa jäsenmaastaan.”

Laskutikut ja tietokoneet hallitseva valtiojohtomme on ollut liian usein, juuri nytkin, lipsahtamassa samaan kelkkaan huomioimatta kääntöpuolta, että samalla maasta loppuu koko sokeriteollisuus murentaen näin itsenäisyytemme kulmakiviä.

Uutta jalostavaa teollisuutta me himoitsemme kauppataseen ja työllisyyden vahvistamiseksi. Eiköhän olisi viisainta panostaa enemmän täällä jo olevaan, tuontia korvaavaan teollisuuteen, esimerkiksi elintarviketuotantoomme.

Ruokaa syödään lamankin aikana. Myös nykyisessä matalasuhdanteessa, kaupungeissa ja maaseudulla.

Historia opettaa, otammeko vaarin!? Nyt me ostamme velkarahalla kiviä taskuumme huomisen painolastiksi uskotellen itseämme tietoisesti pettäen, että näin velkakierteemme katkeaa.

En lietso kapinaan, vaan haluan aukaista silmiämme kurssin kääntämiseksi niin, että myös panostus elinehtojen ylläpitoon saa sille kuuluvan arvon laskutikkujen rinnalla.

Uusiutuvien luonnonvarojen hyödyntäminen on maailman suurin, työllistävin ja välttämättömin tuotannonala. Suomessa pelkästään korkeatasoisen elintarviketeollisuuden arvo on kymmeniä miljardeja euroja joka vuosi, lamankin aikana.

Koko tämä sarka on jäämässä kesannolle yhteiskuntamme taloudellisten panosten kohdistuessa maata rakentavan viljelyn sijaan sen asvaltointiin.

Olemme vajoamassa pohjakosketukseen, jossa pelkät valtapyrkimykset syövät menestyksen eväät.

Kuinka totta onkaan vanha viisaus: ”Luonto on Luojan ikiliikkuja. Ihmisillä on oikeus sitä hyödyntää, mutta ei tuhota.”

Suomi tahtoo edelleenkin elää.

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

JUHA SINISALO

Esko Eelan mukaan Suomessa olisi viisainta panostaa jo täällä olevaan, tuontia korvaavaan elintarviketuotantoon, kuten sokeriteollisuuteen.

On paha mieli tuottajien puolesta

On paha mieli siitä itsekkyydestä, jolla halusin päivittää vuodelta 1974 olevan keittiömme nykypäivään. Jo edellisen maidon tuottajahinnan laskun aikaan en enää kehdannut hoputtaa isäntää ostamaan sitä edelleen keittiöstä puuttuvaa pakastinta.

Pärjätään sillä vanhalla, joka hirsitallin välikössä napsuttaa.

Katto on korjaamatta. Nyt vain varpaat ristissä toivon, ettei tapahdu mitään peruuttamatonta tuhoa, ennen kuin on varaa se korjata.

On paha mieli siitä, että on pakko vähentää juoksemista kunnan tilaisuuksissa ja vapaaehtoistyössä, kun ei vain ole varaa käynnistää sitä autoa joka päivä, saati monta kertaa.

Eivät meidän suhteelliset kulut tipu sitä mukaa kuin tuottajahinta laskee. On pakko kutistaa omia menoja. En halua edes mainita lapsiamme, koska silloin paha mieli muuttuisi itkuksi.

On paha mieli niiden satojen Suomen maatalouden tulevaisuuteen uskovien tuottajien puolesta, jotka suuria investointeja ovat tehneet.

Toivon sydämestäni, ettei tämä notkahdus kestä liian pitkään. Jottei elämäntyönne valuisi hukkaan. On paha mieli niiden tyytyväisten elämäntapaviljelijöiden puolesta, jotka puurtaisivat maan eteen, vaikkei senttiäkään tilille tipahtaisi. He kaatuvat viimeisinä, saappaat mullassa, omille peltolohkoilleen.

On paha mieli siitä ymmärtämättömyydestä joka joidenkin parissa vallitsee. Ettekö te näe millaista myllerrystä tämä ala jo pitkään on elänyt?

Kun Nokia lopettaa konttorinsa on kaupunginjohtajat surunaamoin valtakunnan uutisissa. On kriisiryhmät ja sopeutukset toiminnassa. Vaaditaan uusia työpaikkoja ja tukea. Näitä poliitikot rientävät nopeasti lupailemaan.

Yhteiskunnassa on vaillinainen ymmärrys maatalouden kiemuroista, tahallinen vääristely ja yksinkertaisesti tiedonpuute. Näillä vaillinaisilla tiedoilla ja kylmällä sydämellä sitten tuuleen huudellaan. Ja taas on Marilla paha mieli.

Energiaomavaraisuus. Ruokahuolto. Puhdas vesi. Turvallisuus. Nämä ovat nykyihmisenkin perustarpeita.

Kriisit maailmalla lisääntyvät, pauhu on kova. Kun rajaselkkaukset tulevaisuudessa lisääntyvät, suurin ongelmasi ei ole netin pätkiminen.

Kuka huolehtii puhtaasta, turvallisesta ruuasta? Siitä, että sitä maailmantilanteesta huolimatta on koko kansakunnalle saatavilla?

Kuka huolehtii, että omaa sähköä on saatavilla ainakin tärkeimpiin kohteisiin, sairaaloihin? Maailmantilanteesta huolimatta?

Kuka huolehtii että vesi säilyy puhtaana, kansallisena omaisuutena? Maailmantilanteesta tai markkinoista huolimatta? Kuka huolehtii turvallisuudesta? Mitä on turvallisuus? Se on kaiken tämän lisäksi järjestyksen ylläpitoa ja maanpuolustusta.

Tässä typeryyksien reunoilla keikkuessa ei ole enää paha mieli, lähinnä vain tympii ja suututtaa kapeakatseisuus.

Mari Kerola
emäntä
Kannus

Väärä laskutusosoite

Perjantaina uutisoitiin maneesien ja suurten eläinsuojien omistajille tulevasta korvausvelvollisuudesta, kun näitä rakennuksia alettaisiin jälkitarkastaa turvallisuuden nimissä (MT 6.2.). Tavoite on oikea, maksaja puolestaan niin väärä kuin se vain voi olla.

Suomessa on vuosikymmenet ollut rakennusvalvonta, joka on edellyttänyt uuden rakennuksen rakennuttajalta jo lupavaiheessa ammattilaisten tekemiä suunnitelmia, ammattilaisten valvomaa työtä, ja ollut itse ammattilaisena ylimpänä valvojaorganisaationa viime kädessä hyväksymässä rakennusta käyttöön tai puutteita havaitessaan kehottamalla korjauksiin.

Kaikista näistä suunnitelmista, töistä, luvista ja tarkastuksista rakennuttajat ovat maksaneet pitkän pennin, osan jo ennen rakentamista, osan sen aikana. Rakennuttajalle on luotu käsitys siitä, että rakentamiskulttuuri Suomessa olisi juuri tämän raskaan säätelyn vuoksi korkealla tasolla.

Viime vuosien halliromahdusten ja erittäin ikävien kuolemiin johtaneiden onnettomuuksien jälkeen asiasta on ollut pakko lähteä keskustelemaan, mutta toimenpiteet vain kohdistuvat hieman väärään päähän.

Oikeasti tulisi keskustella siitä, ovatko kuntien rakennusvalvontaa tekevät virkamiehet tehtäviensä tasalla. Miten henkilö, joka ei ole teknisen koulun tai opiston jälkeen lujuusopin kirjaa avannutkaan, kykenisi opiskelusta muutaman vuoden tai kymmenen jälkeen oikeasti arvioimaan usein melko haastavienkin rakenteiden kuormankantokykyä?

Näiltä virkamiehiltä tuntuu onnistuvan vain julkisivun ulkonäön arviointi, onko katto oikean värinen, laudoitus suorassa, rakennus millilleen oikeassa paikassa tontilla ja niin edelleen.

Sääntely on vain lisääntynyt. Vaaditaan yhä enemmän ja enemmän todistuksia, lausuntoja ja suunnitelmia, jotka rakennusvalvonnan mielestä riittävät osoittamaan hyvän rakennustavan toteutumista.

Näillä usein melko kalliillakin papereilla ei ole arvoa, jos niitä ei osata tarkastaa. Niiden mukaan ei rakennusta kuitenkaan oikeasti toteuteta, eikä rakennustarkastuksen yhteydessä tehdyn rakenteen laatua osata tai pystytä todentamaan.

Suomessa osattaisiin rakentaa ihan varmasti maailman mittakaavassa huippuluokan rakennuksia, jotka täyttäisivät niin turvallisuus-, ulkonäkö-, kuin asumismukavuudellisetkin normit.

Tarvitaan vain vastuunsa tuntevat, oikealla ammattiylpeydellä varustetut henkilöt niin suunnittelu-, toteutus- kuin valvontaportaisiin ja niihin upotetuille rahoille saadaan asianmukainen vastine laadukkaan rakennuksen muodossa.

Pasi Säpyskä
Kangasala

Puun myynnissä oltava tarkkana

Maatalon poikana olen seurannut metsänkorjuuta ja puiden mittausta vuosikymmenten ajan.

1950- ja 60- luvuilla puut kaadettiin moottorisahalla ja ne karsittiin moottorisahalla ja kirveellä. Kun puurungot olivat oksista vapaita, tuli jakomies määrittämään runkojen oikeat katkaisukohdat, jotta niistä saatiin mahdollisimman paljon arvokkaita sahatukkeja.

Latvapäästä ja hieman mutkaisista rungoista tehtiin lyhyempiä tukkeja. Kuutiohinnaltaan 3–4 kertaa halvempia parimetrisiä ”propseja” tehtiin mahdollisimman vähän.

Tukeille ja propseille oli asetettu tiukka minimihalkaisija. Propseista poistettiin vielä kuoret parkkaamalla. Tukkipuut ja propsipinot mitattiin käsipelillä tarkasti. Parhaimmillaan Suomen metsissä ahersi talvisin 500 000 henkilöä eri tehtävissä.

Metsänomistus on perinnönjaon myötä siirtynyt paljolti kaupunkilaisten omistukseen. Metsänkorjuu on koneellistunut ja sen myötä metsänkorjuussa työskentelee enää 1–2 prosenttia 1950-luvulla tarvitusta työvoimasta. Metsänhoito ja hakkuutöiden johto on ulkoistettu konsulteille, koska kaupunkimetsänomistajilla ei ole osaamista eikä aikaa hoitaa asiaa.

Koneellisessa puunkorjuussa ja työjohdon ulkoistamisessa kannattaa olla tarkkana. Etäällä olevaa metsänomistajaa kohtaan saattaa tapahtua tietokatkoksia ja väärinymmärryksiä sekä suoranaista osaamattomuutta ja välinpitämättömyyttä.

Vaikka puunkorjuukone on mitannut puut tarkkaan, saattaa puiden luokittelussa silti tapahtua virhe. Hintaero eri puulajeilla on parhaimmillaan nelinkertainen. Menetykset metsänomistajalle olisivat huomattavat.

Pekka Neittaanmäki
professori
Jyväskylä

Mitä vielä?

Rakennuslupa on. Rakennuspiirustukset hyväksytty. Rakennusaikainen valvonta suoritettu. Miksi vielä maksullinen valvonta?
Edustajat herätkää

Puukauppa

Kyllä on teollisuudella mahdoton huoli, ettei se saisikaan haketuen nousun myötä kuitupuuta enää ihan ilmaiseksi. **Kartellit**

Hankintamies kerää latvukset energiaksi. Pystykaupassa ensiharvennusleimikosta tukitkin energiaksi. **Järjetöntä**

Puun osto- ja hintakartelli jatkuu yhä. Alkutuotanto ja sitä kautta yhteiskunta menettää. MTK:n metsävaltuuskunta voisi kertoa edes mielipiteensä.
Ei nimimerkkiä

Milloin selluteollisuudelta peritään lahjavero kaikesta lahjana saadusta kuitupuusta?
Mehtäläinen

Kotimainen työ

Onpa Atrialla tv-mainos, jossa Vehmaan isäntä puhuu kotimaisesta työstä ja taustalla pyörivät ulkomaiset koneet. Että kehtaatte. **Isänmaallinen**

Hyvä ehdotus, että ostetaan kotimaisia koneita. Laitoin navettaan kaikki kotimaisen toimittajan koneet, kestivät melkein viisi vuotta.
Laatuakin kaivataan

En osta kotimaisia enkä ulkomaisia koneita. Yritän sinnitellä olemassa olevilla niin kauan kunnes pankki sanoo tälle tilalle, että nyt riittää.
Ei nimimerkkiä

Maapallo kutistuu

Olen mitannut peltoni pinta-alat eikä digitointi sitä muuta. Tukihaussa ilmoitan mittaa-mani pinta-alat. Tervetuloa tarkastajat.
Ei enää nöyrä

Hinnat

Viljan, maidon ja lihan hintapudotuksen vertaajat. Onhan jokapäiväinen eläinten hoito ihan toista kuin sesonkiluonteiset peltotyöt. **Ismo**

Maidon hinnanlasku on 20 prosenttia eli noin 10 senttiä per litra. Se on kova juttu.
Kapteeni

Viljelenkö 2015 viherlannoitusta nollatuloksella, viljaa 200 euron hehtaaritappiolla tai sokerijuurikasta mahdollisesti 300 euron tappiolla?
Reilu Reino

Keskiolut

Keskioluen laimentaminen olisi tervetullut toimenpide. Tarkoitushan ei voi olla tehdä kansasta helposti hallittavia juoppoja. **Alkoholi orjuuttaa**

Alkoholin väärinkäyttäjät ovat vain pieni vähemmistö. Miksi keskusta haluaa rangaista meitä suurta enemmistöä sen takia? **Pyry**

Ensimmäinen töppäys keskustan vaaliohjelmassa: keskiolut pois maitokaupoista. Taitolaji näköjään pysyä galluppien kärjessä.
Tästä se lähtee

Kansalle bisseä ja sirkushuveja. Mahtaako se muuta halutakaan? **Pohjan Akka**

Mavi

Miten on mahdollista, ettei Mavi pysty lähettämään maksetuista tuista yhteenvetolomaketta oikein. Lypsylehmäpalkkiot on väärin kaksinkertaisina. **Laskuoppia**

Öljy

Polttoöljyn hinta nousi 5 senttiä litra. Olipa hyvä, etteivät viljelijät ehtineet täyttää säiliöitään edullisemmalla hinnalla. **Minä itte**

VIERASKOLUMNI

Maatalouden ohjelma Itämeren ja ilmaston kannalta

Maatalous edustaa Itämeren päästöistä reilua puolta ja koko ruokaketju 80–90 prosenttia. On siis ilmeistä, että ravintoon liittyvät ratkaisut ovat avainasemassa haluttaessa pelastaa Itämeri. Eikä pelkästään Itämeri, myös monet muut meret ja vesistöt ovat tuhoutumassa samanlaisen prosessin seurauksena.

Tämän lisäksi ilmastonmuutoksen nähdään yhä useammin olevan samanlaisen prosessin tulosta. Esimerkiksi liiallinen ravinteiden käyttö, maaperän köyhtyminen ja eroosio ovat keskeisiä syitä moniin ongelmiin – siinä missä vaikkapa ruuan haaskauskin.

Suomi on monin tavoin sitoutunut niin Itämeren pelastamiseen kuin ilmastotalkoisiinkin. Toisaalta julkisen vallan toimenpiteet ja ohjauskeinot ovat toivottoman hitaita ja toisinaan epäjohdonmukaisia, kilpailua vääristäviä ja voivat jopa johtaa tavoitteen kannalta väärään suuntaan vieviin prosesseihin.

Esimerkiksi maataloustuki vesistöjen tai ilmaston pelastamisen ohjaajajana on hidas ja monimutkainen keino. Tähän on syynä asian monimutkaisuus ja toisaalta tukipolitiikan ohjaaminen kaukaa kentältä, jolloin säännöt ovat usein käytännölle vieraita ja ohjauksen intressi on kaukana ympäristön pelastamisesta.

Niinpä tämä jopa tutkimuksin todettu varsin tehoton menetelmä vaatii rinnalleen ja tuekseen muita keinoja. Sanottakoon, että tukipolitiikka voi ohjata oikeaankin suuntaan kuten esimerkiksi Suomen peltojen fosforilukujen alenemisessa. Jokainen voi kuitenkin todeta, miten hitaasti asia on edennyt.

Vielä vaikeampaa on mitata suuntauksen vaikutuksia. Suomessa tiedetään yllättävän vähän peltojemme ravinnetilasta ja kunnosta muutenkin. Esimerkiksi Yhdysvalloissa, jossa kamppaillaan samanlaisten ongelmien kanssa, mutta tietenkin aivan eri mittasuhteessa, tutkijoiden käytettävissä on tarkat tiedot maaperän tilasta. Tähän pitäisi Suomessakin päästä, jotta voitaisiin nopeammin soveltaa niitä keinoja, joita käytössämme ilman EU-byrokratiaa on.

Tunnetusti peltoviljelyn päästöt saadaan parhaiten vähenemään hyvällä viljelyllä. Oikea happamuustaso, oikeat ravinnesuhteet, vesitalous, sopiva humuspitoisuus ja optimaalinen maan mururakenne takaavat sen, että maassa olevat ja sinne laitettavat ravinteet löytävät tiensä kasveihin, eivätkä katoa vesistöihin tai ilmaan. Hyviä esimerkkejä löytyy jo paljon varsinkin Teho- ja Raki-hankkeiden jäljiltä.

Samoin tiedetään mitä pitäisi tehdä. Kunnollisiin tuloksiin pääseminen edellyttäisi kuitenkin tarkempia tietoja siitä missä ravinteiden ja muiden edellä kuvattujen tekijöiden suhteen ollaan ja mihin ollaan menossa.

Tällä hetkellä Suomessa tehokkaimmat tavat parantaa Itämeren tilaa löytyvät maataloudesta ja erityisesti lihantuotannosta, jossa edelleenkin lannan käsittelyssä vuotaa pahiten ravinteita hukkaan.

Istuva hallitus on jatkanut edeltäjiensä perintöä ja satsannut Saaristomeren tilan nopeutettuun parantamiseen. Nyt on Mynälahdella käynnistymässä pienimuotoinen pilottihanke, jossa kokeillaan eri keinoja lannan tehostetuksi käsittelemiseksi.

Tuollainen pilotti jää auttamatta torsoksi, ellei tuloksia kunnolla mitata. Olisikin toivottavaa, että tieto saataisiin kunnolla liikkeelle. Siitä hyötyisivät kaikki.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

13 597 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Keskustan olutteesi räjäytti Facebookin

Keskustapuolue on esittänyt vaaliohjelmassaan, että yli 3,7-prosenttinen olut pitäisi poistaa ruokakauppojen hyllyiltä. Kuten odotettavissakin oli, ehdotus kuumensi sosiaalisen median välittömästi.

Näin kävi myös MT:n Facebook-seinällä, jossa uutinen julkaistiin maanantaina.

Keskustelun sävyä voi perustellusti kuvata täystyrmäykseksi. Vain hyvin harva keskusteluun osallistuneista asettui tukemaan tai edes ymmärtämään ehdotusta.

Moni näki ehdotuksessa jopa 1900-luvun alun kieltolain henkeä.

Alkoholin liikakäytön sijaan suurin huoli kommenteissa kohdistui pienten yritysten asemaan.

”Ainakin tällainen päätös vaikeuttais maaseudun pikkukauppojen elinmahdollisuuksia”, tiivisti useiden kommentoijien tapaan arvionsa **Jan Holmberg**.

”Kyllähän asia on niin, että kylien vanhuksille tärkeitä lähikauppoja tulee kaatumaan, jos tämä ehdotus ajetaan päätökseen asti. Luulin keskustan olevan maalaisten asialla, mutta luulohan ei ole tiedon väärti”, pohti helsinkiläiseksi duunariksi esittäytynyt **Esa Kiiski**.

Keskustan kansanedustajaehdokkaaksi esittäytynyt **Annina Ruottu** sanoutui ehdotuksesta irti.

”Alkoholisti hankkii juomansa vaikka mistä, tämä veto ei ratkaise Suomen alkoholiongelmia. - - Työpaikkojen ja yritystoiminnan takia siirtäisin miedot viinitkin kauppoihin. Näin toimitaan muuallakin Euroopassa, eikä ole tarvetta lähteä naapurimaihin halvemmille viini- ja olutostoksille.”

Karhunpalvelus pienpanimoille

Kauppojen lisäksi siirto olisi useiden kommentoijien mielestä tuhoisa myös kotimaisille pienpanimoille.

Pasi Vehmasen mielestä pienpanimoiden toimintaa pitäisi rajoittamisen sijaan helpottaa ja kannustaa.

”Jo nyt on helpompi istua kotona ja tilata netistä oluet Belgiasta. Se on puolet halvempaa kuin samat juomat Suomessa ja ne kannetaan kotiin!”

Vetoapua kilpailijoille

Moni pohti kommentissaan myös ehdotuksen vaikutusta keskustan vaalimenestykseen.

”Onhan se keskustalta reilua pistää vaalit vähän jännemmäksi”, kiitteli **Pekka Niemensivu**. ”Nyt olikin jo liian iso kaula muihin – tällasilla avauksilla tasoittuu!”

”Poiminta Keskustan vaaliteeseistä: ’Vähemmän normeja, enemmän luottamusta’. Ei mulla muuta...”, totesi **Juhani Laaksonen**.

Esko Virri ilmoitti keskustanuorten sanoutuneen ehdotuksesta irti.

”Kuolleena syntynyt ehdotus, joka on yhdistänyt somessa keskustanuorten rivit. Ollaan kaikki ehdottomasti vastaan, kohtuukäyttäjät ja absolutistit samassa rintamassa.”

Ehdotus sai toki myös muutaman kiittelevän kommentin.

”Hyvin joutaa alkoon kaljat. Eipähän alaikäset notku kaupan nurkilla”, totesi **Leena Uutela**.

JUHANI REKU